

Nr 2.

Ankom till Riksdagens kansli den 18 februari 1913 kl. 4 e. m.

*Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 2,
i fråga om en av herr Ernst Beckman m. fl. väckt
motion, nr 98, om förebyggande av rusdrycksutskänkning
i riksdagshuset efter slutet av innevarande riksmöte.*

I en inom Första kammaren av herr *Ernst Beckman m. fl.* väckt motion, nr 98, vilken hänvisats till kammarens första tillfälliga utskott, föreslås, det Riksdagen ville besluta meddela vederbörande, att rättighet till utskänkning av spritdrycker, vin och öl, avsedd att utövas inom riksdagshuset, efter tiden för innevarande riksdags avslutning, icke bör utverkas.

Till stöd för sitt förslag hava motionärerna anfört följande:

»Allt sedan föregående år en motion väcktes i Andra kammaren rörande de inom riksdagshuset utövade rättigheterna till utskänkning av spritdrycker, har frågan om dessa rättigheters fortsatta tillvaro framkallat ett livligt meningsutbyte såväl inom riksdagskretsar som särskilt bland den stora allmänheten. Och ehuru frågan ur praktiska synpunkter icke i och för sig äger någon större betydelse, har densamma likväl, på grund av den principiella innebörd, som man i vida kretsar tillmätt Riksdagens ställning härutinnan, tilldragit sig stor uppmärksamhet. Nykterhetsvänner i olika delar av landet ha med kraft betonat det önskvärda i, att Riksdagen, som efter hand i allt högre grad tillkännagivit sitt intresse för åtgärder, syftande att verksamt stödja nykterhetssträvandena, i detta avseende föreginge med gott exempel och uttalade sig för, att i Riksdagens lokaler rusdrycksutskänkning icke måtte i fortsättningen förekomma.

Riksdagens nykterhetsgrupp, som ansluter sig till denna uppfattning och som funnit, att det icke torde vara möjligt att annorledes än genom motion erhålla full visshet, huruvida ett flertal av Riksdagens ledamöter biträda samma mening, har anmodat undertecknade, medlemmar av gruppens styrelse, att förelägga frågan kamrarnes prövning.»

Utskottet.

Då motionärerna uttala, att »frågan ur praktiska synpunkter icke i och för sig äger någon större betydelse», sättes enligt utskottets förmenande det förebragta ärendet under ganska riktig belysning. Huruvida den till omfattningen synnerligen obetydliga rusdrycksutskänknings i Riksdagens restaurantlokaler fortfarande må förekomma eller icke, torde vara för Första kammarens ledamöter skäligen likgiltigt. Utskottet anser i överensstämmelse härmed, att det icke finnes anledning motsätta sig motionärernas önskningsar.

Emellertid har utskottet, till förebyggande av missförstånd, velat i detta sammanhang betona, att ärendets avgörande icke får tillmätas någon som helst principiell innebörd, såsom om Riksdagen därmed intagit ställning till eller bundit sin handlingsfrihet vid eventuell framtida behandling av frågor, som falla inom rusdryckslagstiftningens område. Därest en dylik betraktelse ingår i motionens motivering, måste utskottet taga avstånd från motionärernas tankegång.

Utskottet hemställer sålunda,

att Första kammaren ville för sin del besluta meddela vederbörande, att rättighet till utskänkning av spritdrycker, vin och öl, avsedd att utövas inom riksdagshuset, icke bör utverkas efter tiden för innevarande riksdags avslutning.

Stockholm den 18 februari 1913.

På utskottets vägnar:

HUGO HAMMARSKJÖLD.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit: herrar Hammarskjöld, Stadener, Sandler, Oscar Olsson, Valerius Olsson, Andersson och Magnusson.